

Forside Nyheder Vejledninger Personaletilbud Helpdesk LAM HR Jura og indkøb Intern Service Om os Telefonbog

Forside > Nyheder > Alle nyheder > Medarbejderportræt - Historien om Erling Reinholdt Bojsen

Alle nyheder: Medarbejderportræt - Historien om Erling Reinholdt Bojsen

Titel Medarbejderportræt - Historien om Erling Reinholdt Bojsen

Brødtekst

Teaser:

Alle bærer på en god historie på vores arbejdsplads. Og lytter vi til vores kolleger en ekstra gang, finder vi guldgrubene. Sammen skaber vi rammen om vores fælles billede af Vestforbrænding. Denne historie hører til de særlige. For hvem har som barn klunset affald på den gamle losseplads ved Ejby Mose for bagefter at få et påbud om ikke at slæbe det med i skole? Det har Erling fra Bygningsservice såmænd.

Han var her før skorstenen

Vi kender ham alle, så den store introduktion er overflødig. Kender ham? Måske... for det er vel kun i en lille lukket kreds, man ved, at Erling i en alder af kun 7 år indtog den gamle losseplads ved Ejby Mose som legeplads, da han og familien - som så mange andre familier i 1960'erne - flyttede fra København og "ud" på Vestegnen. Og han var også med på første parket, da Vestforbrænding blev bygget og sat i drift 28. oktober 1970. Erling Reinholdt Bojsen fra Bygningsservice.

Af Line Andree Keller efter oplæg af Per-Henrik Goosman, Kommunikation

Erlings historie er på én gang en kulturhistorie om Vestegnen og en historie om, hvad Vestforbrænding rummer af mennesker med spændende historier. "Vi var et lille slæng af rødder fra boligernes nær lossepladsen i Ejby, som fandt sammen og legede på pladsen, når arbejderne og maskinerne holdt fri om eftermiddagen. Vi klunsede affald. Alt af værdi kunne vi bruge. Vi solgte ting af jern til Rødovre Jern & Metal, og vi fandt så mange viskelædere, at vi kunne tage dem med i skolen og sælge dem til kammeraterne," fortæller Erling, som lige når at nævne, at skolen var så lidt begejstret for hans gesjæft, at han indkasserede en reprimande.

Og så var der lige det spiselige affald fra Toms og Bakkegårdens Småkager. Det var populært. For ikke at glemme den korte periode, hvor sodavandsfabrikken Valash dumpede Pepsi cola på dåser efter indførelse af et dåseforbud. "Min far og mor havde forbudt mig at lege på pladsen og tage ting med hjem. Så da den "gamle" fandt en masse dåsesodavand i udhuset, blev han rigtig vred og smed dem ud," siger Erling med et smil, eftersom han overhovedet ikke erindrer, om han bare hentede dåserne tilbage fra pladsen.

Selvom det var livsfarligt var de efterhånden et hav af unger på pladsen. De byggede tømmerflåder af døre og flamingoplader og sejlede ud til de to øer i søen ved lossepladsen. Erling og hans kammerater havde et lille depot på en af øerne med ting af værdi, som kunne sælges. Og måske finder Glostrup Kommune, som kortlægger miljøet omkring pladsen - blandt andet ved hjælp af en arkæolog - nogle af de ting, som Erling ikke har fået flyttet fra øen for nu snart 50 år siden.

Vestforbrænding indtager mosen

"Så kom tiden, hvor de begyndte at bygge Vestforbrænding. Det var en kæmpe arbejdsplads, og min far og jeg fulgte særligt meget med i bygningen af skorstenen. Det var ligesom lidt uvirkeligt. Også en lidt underlig tanke, at alle vores fund fra pladsen nu skulle brændes af."

Skorstenens opførelse betød mere end bare nye tanker om, hvad man kunne bruge skrald til. Det betød også, at Erlings forældre fik travlt i deres smørrebrød-biks, som lå et stenkast fra anlægget. Dengang var der ikke en kantine, så Bitten der var datidens mødeservice bestilte hjemmesmurt rugbrød til de sultne arbejdere. Med de mange madder, kom Vestforbrænding endnu tættere på Erling og hans familie, så det er ikke ligefrem en overraskelse, at Erling søgte job på anlægget nogle år senere som 27-årig.

"Jeg gik bare derhjemme og havde intet at lave. Så sagde min mor "gå da over på Vestforbrænding!", og jeg kom forbi og sagde "davs". De spurgte, om jeg kunne bruge en kost og en skovl, og om jeg havde et stort kørekort. Det havde jeg. Desværre var der ingen jobs, men jeg blev skrevet op alligevel. Det var onsdag eller torsdag, og så blev jeg ringet op mandag. "Det er fra Vestforbrænding, og vi har et job til dig nu, fordi der er en der i død i weekenden", og så fik jeg Oles job."

Den mærkværdige start var dog ikke nogen dystre varsling for Erlings fremtid på anlægget - tværtimod. For efter 31 år på Vestforbrænding, siger Erling roligt, men også lidt alvorligt, "Der er ikke nogen, der skal tale dårligt om Vestforbrænding, heller ikke ude i byen. Så bliver jeg gal. Vestforbrænding er mit firma, det er der bare ikke mange, der ved." Nu smiler Erling igen.

Erlings andet hjem

Erling har været vidt omkring på Vestforbrænding, så den tætte tilknytning ligger lige til højrebænet. Han startede i affaldsmottagelsen, og rykkede derefter videre til "slaggen" nogle år senere. Da det blev for rutinepræget, søgte han videre til fjernvarmeafdelingen og kørte med på ledningshold, men Erling havde brug for en pause, som blev til en kort orlov og et job på Energi E2 på Avedøre Holme. Men der gik ikke længe før Erling fik hjemmve - 3 måneder senere, var Erling tilbage på pinden som slaggekranfører.

Men i 2002 blev Erling sat på en hård prøve, da han blev ramt af en alvorlig arbejdsulykke, som betød et halvt års sygefravær med brud på ryggen. Men med god støtte - både fysisk og psykisk, fra ledere og kollegaer, kom han på benene igen og tilbage på jobbet.

I 2010 blev det tid til at prøve noget nyt på anlægget, og Erling søgte en stilling hos Bygningsservice. Det viste sig at være det perfekte match. "Med sit evige smil og strålende humør, har Stig simpelthen været den bedste leder, jeg nogensinde har haft. Vi har bare en helt særlig kemi, vi klikker. Da han fortalte, at han stoppede for at gå på pension, sad jeg og tude og han sad selv med tårer i øjnene. Han har virkelig betydet meget for mig og gør det stadig."

Men Stig Pedersen er ikke den eneste VF-relation, som betyder meget for Erling - i midten af 90'erne, blomstrede den helt store kærlighed. Erling hjalp Kirsten, som var leder for Miljøafdelingen, med et ærinde over en weekend, og de kom til at

holde i hånd. De har holdt i hånd lige siden.

Altid gang i den

De hastige omdrejninger i Erlings liv kan også spores i Vestforbrændings egen udvikling. "Jeg kan ikke huske en periode i hele min karriere hvor vi ikke har udvidet, bygget eller haft gang i et nyt projekt," fortæller Erling, imens han kigger rundt i lokalet. "Her hvor vi sidder i kommunikation, var der smedeværksted i gamle dage...".

Erling hopper mellem de detaljerede og farverige fortællingerne og midt i snakken, udbryder han, "Jeg henter lige en kop mokka mere, jeg taler munden tør!" Sådan er Erling - Sjov og rar, og altid klar med en god anekdote. Man kan godt forstå, at Vestforbrænding heller ikke kan undvære ham.

Nostalgien kan høres tydeligt i Erlings eftertænksomme klang, når han fortæller om sit liv i Vestforbrændings favn. Da kaffekoppen er genopfyldt, husker han tilbage på dengang, hvor computerens indtog åbnede en helt ny verden. Det var så nyt og surrealistisk og mange havde ingen anelse om, hvordan den slags virkede. "Efter man havde skrevet en mail og havde trykket send, ringede man til kollegaen for at få bekræftet, at den nu også var modtaget - man ville bare lige være sikker. Det der teknologi, man troede simpelthen ikke på det."

Ud over de "magiske maskiner", er det heldigvis også gået den rigtige vej mht. arbejdsmiljøet. Frem til midten af 90'erne, måtte man en tur på lageret for at hente nye handsker, hvilket blev noteret. Og hvis man for tit havde brug for nye handsker, måtte ens leder samle telefonen op for at give besked til lagerpersonalet, at et par nye var nødvendige. En anden gang fik Erling, som dengang var sikkerhedsrepræsentant, ballade for at bruge en støvmaske til støvende arbejde i modtagehallen - det sendte jo et dårlig signal til kunderne!

En del af familien

Erling tilbringer stadig hverdagen i Bygningsservice, hvor han har bevæget sig meget langt fra kost og skovl. Han er bl. a. ansvarlig for en væsentlig del af opgaverne i Bygningsservice, som omfatter koordinering af håndværkere og leverandører, lovpligtige eftersyn og små og store vedligeholdelsesopgaver - og i mellemtiden er Erling også blevet en haj til de fleste forretningssystemer, som Vestforbrænding bruger.

Erlings liv har udspillet sig med Vestforbrænding som kulisse, og det har for ham været skægt at se anlægget vokse og vokse og fylde mere i hans rejse gennem livet. Det hele startede med en losseplads ude på landet, omringet af marker, hvor hans mor plukkede jordbær. Så kom der pludselig en kæmpe stor skorsten, som ville komme til at sætte sit helt særlige præg på Erlings liv - han vidste det bare ikke dengang.

Vestforbrænding og Erling er vokset op sammen. Som søskende, der følges ad, som bliver ældre og mere modne, som finder deres plads i verden og som altid har hinandens ryg.

Udløber	01-01-2100
Afsender	Kommunikation ; Bygningsservice
Skrevet	11-04-2018

Oprettet kl. 11-04-2018 10:17 af [Line Andree Keller \(LIA\)](#)
 Sidst ændret kl. 11-04-2018 10:19 af [Line Andree Keller \(LIA\)](#)

Luk

Vejledninger

Politikker
 Kommunikation og design
 IT vejledninger
 Blanketter
 KKS håndbog
 Generelle tekniske betingelser

Personaletilbud

VFIK
 Personaleforeningen
 Seniorklub

Helpdesk

LAM indmelding
 IT
 Bygningsvedligehold
 Regnskab
 VAKS
 Intern service

HR

Nyt fra HR
 Trivselspolitik
 Psykologisk ordning
 Blanketter
 E-boks
 Fraværsstatistik
 Personalehåndbog
 Stillingsopslag
 Sundhedsordning

LAM

Find Mit LAM
 LAM indmelding
 Alle LAM dokumenter
 LAM Organisering
 Strategisk arbejdsmiljøforum
 Beredskabsplaner

Om os

Vision-Mission-Værdier
 Bestyrelsen
 Organisationsdiagram
 Tillidsrepræsentanter
 Samarbejdsudvalg

Mål

SMIL mål
 Målproces